

סימן מג

אודות חידושי הריטב"א וחידושי הר"ן על מסכת שבת - מערבת נ' בלא ב'

דף קפג ע"ד) שכחוב, וחידושי שבת המוחשיים לרייטב"א, אינם לו אלא להר"ן. ע"כ. וושא"ר להנרי"ח סופר שליט"א שהביא דבריו הנרי"פ פירלא הנ"ל, והוסיף שכן כתוב עוד הנרי"פ בהגהתו על שם הגודלים ח"א (מצ"י אות פט). (וכעת אמר"א).

ו בין ראיתי להגאון הקדוש ר' אלחנן וסרמן זצ"ל הי"ד בקובץ העורות (בישראלות נכבדות" בראש הספר) שכחוב בזזה"ל: חידושי מסכת שבת שנדרפסו על שם חידושי הר"ן אין להר"ן, וחידושי שבת הנדרפסים בתוך חידושי הריטב"א הם באמת חידושים הר"ן. כן שמעתי מכבוד מօ"ר הגאון ר' רפאל שפירא זצ"ל מוואלוזין. (ובס' מנוחת שלום ח"ה (ס"ג עמוד רז) נפק דק ואשכח כי כן הוא בספרו שו"ת תורה רפאל (חו"ה ס"ג פרט דף ע ע"א). ע"ש]. ושמעתי מכבוד הנה"ע ר' נפתלי זילברברג זצ"ל כוורשא, כי חידושי הריטב"א למסכת שבת ישם בכתבי, והוא ראה את הכתבי בהיותו בירושלים. ע"כ.

ו בפרט מנוחת שלום ח"ה (ס"ג אות ב) הביא מ"ש הגאון ר' צדוק הכהן מלובליין בשוו"ת תפארת צב"י ח"ב (ס"ג כא אות ד, וס"ג כה סוף אות ז ובאות ט), כי החידושים המוחשיים לרייטב"א על מסכת

אודות חידושי "הריטב"א" על שבת שעאים לרייטב"א אלא להר"ן

ו הנה ידוע כי חידושי "הריטב"א" שנדרפסו לראשונה בשאלוניקי תקס"ו, אינם להריטב"א אלא להר"ן. וכן הגאון הרаш"ל יש"א ברכה בשוו"ת שמחה לאיש (חו"ה ס"ג כתוב בשם מהרי"ץ מפראג, דהבקיא בטיב לשון הריטב"א יראה כי בטעות ייחסו חידושי "הריטב"א" הללו להריטב"א, והם אינם לו. ע"ש. והגאון אבני נזר בהסתמכו לחידושי הר"ן עבדה זורה כתוב, דחידושי הריטב"א לשבת אינם לו אלא להר"ן. וכן כתוב בס' אנגלי טל (פלאכת וזרע אותן בסק"ג). ובשו"ת אבני נזר (חו"ה ס"ג נה אות ר, ס"ג נה אות ג, ס"ג קטו אות א, ותחאה"ע ס"ג דר אות ז). וכן כתוב הגור"ח פלאגוי בס' כל החיים (כללי הפוסקים מע"י אות ד) בשם הרוב פנוי מבין ח"ב (סנהדרין נג. דף קצד ע"ג), כי חידושי הריטב"א שבת אינו ממנו, אלא הם להר"ן. וחידושי הריטב"א שבת הלא המה בכח"ז. ע"ש. ועיין עוד שם (מצ"ג אות ב). וכן כתוב בס' גנוזי חיים (מצ"ג אות ז). ע"ש.

ו בין מצאתי להנרי"פ פירלא בפירושו לספר המצוות דרש"ג ח"א (עשה ז דף פז ע"ג) שכחוב, ובhidושי שבת המוחשיים להריטב"א וכו'. וכן ראיתי עוד שם (עשה לא

פירוט ההלכות הוא. ואף בבית דין רובה בעיר קדשינו ותפארתינו אשר מתמן כאפסהיד עלייה, וגדולי ארין, הרוב חזון נחום, ומוהרי עורך, ונגדל האחرون רבינו הנגדל זיל זווע"א בברכי יוסף בשני מקומות (אי"ח פ"ז פ"א פ"ק יב, זווע"ס פ"י רעו פ"ק מא) ובטובי עין (ס"י יב) מביאים דברי שיטה זו ומכירויות עלייו היחסם דברי הרין זיל. אמינה ולא מסתפינא דבמחילה רביה מכבוד תורתם כי רב הוא, שנ הפעם ברואה, וחידושי הרין שבאו עלייו בפירושו להלכות לא אחת ולא שחמים, han הנה חידושי שבת שנדרפס בשאלוניקי בשנות קומח"ך, דاشתכר בכוי גנווי הרב מורה"ש הלוי זיל על שם הריטב"א בטיעות. וכו'. וכי הוליך חידושי שבת שנדרפסו מחדש לא ידעתה הדבר כבירור וכור. ע"כ. וע"ש להנרי"ח פלאגי.

--- מ"ב שהאריך בזה באורך וברוחב. **אותיות חידושי הרין**

(ג) גם הנרי"א וסרמן בקובץ העורות הניל, כתוב, כי חידושי הרין הללו אינם להרביינו ניסים בר רואבן זיל. וכן כתוב בשורת אבני נוד (חאו"ח ס"ה סוף אות ז, וס"י קכח אות ז, וס"י קעה אות ד). ע"ש. וכן בשווית עמודיו אש (ס"י ד כל' יג דף לה רע"א), העיר בסתרית דברי הרין מדבריו בחידושי "הרין" לשבת, וכותב בזה"ל: ואמת אניד ולא אבחד, כי חוכך אני אם ספר הזה הוא מאמת רבינו הרין, דעתאתי בו דברים ורים שבודאי לא יצאו מפי הרין וכו'. על כן נראה שהספר הזה אינו מהרין. ע"כ. והניף ידו שנייה (ס"י ה סוף אות לא) אחר שתמה על דברי הרין בהלכות לדבריו בחידושים, וכותב, שהידושי הרין הללו אינם להרין.

שבת אינן לו אלא להרין, ובאשר ניכר מלשונו ושיחתו וסגנון דבריו למבין, וכל דבריו בזה הם כתובם וכליותם בפירוט הרין על הלכות הרי"ת. וכן כתוב הנרצ"ה בס' פרי צדיק ח"א (בקונט' שביתת השבת סי' א דף לג ע"ז, וס"י ה דף סב ע"ג), ובס' אוצר המלך על הרמב"ם (בחש"ר בדין טומאת אהל אות נג דף יז רע"ב). וכן כתוב הרה"ג ר' אברהם יצחק הלוי בליזויס, דומ"ץ בעיר בריסק דליטה, בעל התהות כדור להוב על חידושים הריטב"א, במקתבו הנדרפס בשדי חמד ואוצר חידושים סוף ד"ה כללים (פתח השדה פ"ג, א סוף כל' עז) סוף ד"ה והנה. עכט"ז. והאידנא נדרפסו חידושים הריטב"א על שבת, וראה להרה"ג מהדריר במנבו (עפוד 9) שגם כן כתוב כי חידושים "הריטב"א" הנדרפסים בשאלוניקי תקס"ז, אינם להריטב"א אלא להרין זיל. ע"ש.

אותיות חידושי "הרין" על שבת שאין להרין **אותיות חידושי הרין**

אללא לנוון קדמון שלא נודע שמו (והנה "חידושי הרין" לשבת שנדרפסו לראשונה בווורשה תרכ"ב, אין להרין זיל אלא לנайл אחר מהכמי ספרד, ולא נודע מאן ניהו, וכבר הגאון מהר"ח פלאגי בספר כל החיים (כללי הפוסקים פ"ג אות ב) הביא מיש אליו אחד מבני עלייה, מסגני לוייה, חכם ומבין מדעתו, אשרי יולדתו, פלפלא חריפה, שדעתו יפה, הרוב ועצום כמוחדר"ר יעקב נפתלי הלוי נרין יאיר אורו נצח סלע ועד. וזיל: ואגב אציעה לפני כסא כבוד תורהו הרמה והנישאה נרין, שנראה מהידושי הרין לשבת שהדרפיסו מחדש ממש בעיר וורשה, (עיר פטרכט פולין), דלאו תורה רבינו ניסים בעל

המיוחסין להר"ן שבת שכחוב וכו', והקשה שדבריו סותרים למה שכחוב הר"ן עצמו בפירושו להר"ף וכו'. וחידוש גדול בעניין על מחבר דזמנינו שלא ידע דחידושי הר"ן שלפנינו על מסכת שבת אינו מהר"ן על הר"ף, וחידושי הריטב"א הישן הן הן חידושי הר"ן על מסכת שבת. וחידושי הר"ן הן מיוחסין להר"ן, ועדין לא נתרדר בדיק נמרץ תחת יד מי מהגדולים יצאו החידושים, וממילא מובן שאין כאן לא דוב ולא יער להקשות דבריהם אהדרי. ע"כ.

ובם' מנוחת שלום ח"ה (ס"ג אות א) העיר כוה גם כן על מהרש"א אלפאנדרי בשיטת הסבא קדישא ח"א (ס"ג רף לד ע"א), והרבב"ז שאפרן בתשו' ח"ג (ס"ס פד), שטרחו ליישב סתירה בין דבריו "הר"ן" בחידושיו לשבת, לדבריו בהלכה. ובאמת כי קושיא מעיקרא ליתא, דלאו מידי רועה אחד נפק. וכן יש להעיר על מ"ש מrown הגרא"ע יוסף וצ"ל בס' הליכות עולם ח"ג (פר' נה צפוד לט'), ובשוו"ת יביע אומר חלק עשרי (חאו"ח ס"ג כא אות ב), ובמאור ישראל ח"ג (טבעת הפלך פיה מהל' שבת הי"א צפוד קג), וזה: ואף על פי שהר"ן הביא דבריו הרטב"ן והתוספות שחלקו על בה"ג, והוא יצא לישע סברת בה"ג, וכתב להעמיד דבריו, מכל מקום בחידושי הר"ן (שבת כג): כתוב לדוחות דבריו בה"ג, שאין קבלת שבת תלויה בהדלקת הנרות. ושבן דעת הראה. ע"ש. עכ"ד. ונראה דרצונו לומר דהר"ן בחידושיו סותר עצמו למה שכחוב בפירושו על הלכות הר"ף, וליתא, ואישתמייט מניה כי חידושי הר"ן על מסכת שבת אינן מהר"ן

ובן חבר עוז בעמודיו אש שם (אות מ). ע"ש. והובא בס' מנוחת שלום הנו"ל. ושבן כחוב בס' תhalb לודוד (ח"א סי' שה סוף אות ד, וח"ג סי' סא). והגרא"ה מלובלין בשוו"ת תפארת צב"י ח"ב (סי' כה דף נה טע"ד) ד"ה גמ. ע"ש. רע' בס' מעגל טוב (עטוד סא) שבחיותו בתוניס ראה חידושי הר"ן לשבת. וע"ע בשדי חמד (כללי הפסוקים סי' ד אות ח, וס"ג י אות ח). ע"ש.

אוצר החכמה

משמעות על בנה האחרוניים שנעלמה מהפ"ד ידיעתו זו () ובמה וכמה מגדולי האחרוניים נעלמה מהן ידיעה נחרצת זו, כי חידושי הריטב"א על שבת הינו להר"ן, וחידושי הר"ן על שבת לא מידי הר"ן נפק, והמשנה ברורה בביבור הלבנה (ס"י שיט ס"ד) ייחס גם בן חידושי "הריטב"א" הללו להריטב"א. והרב המהדיר חידושי הר"ן שבת (במבוא טמוד 9) הביא שאף מהר"ז ב"ר (ס"י נב) ייחס חידושים אלו להריטב"א. וכן החזו"א א"ח (ס"י טה ס"ק פה) נתיחס לזה כחיה הריטב"א. עד כדי כך שהחxon איש בטהרות (זדים פ"ז פ"ז אות ז) כתוב: ומה שבת במשנה ברורה בשם הריטב"א מגילה. שם לא כתוב רק לעניין וכו', אבל לעניין וכו', דעת הריטב"א שבת כהרטב"ן והרטב"א, ואולי תיבות וכו', טעות סופר וכו'. ע"כ. הרוי שרצה להגיה בדבריו הריטב"א מכח סתירה בין דבריו הריטב"א מגילה לריטב"א שבת. ולפי האמור לא קשיא מידי. ואין הכרחו הכרה.

ובו"ב העיר בשוו"ת באר משה טטרן ח"ב (ס"ג עה אות יג) על דבריו חכ"א, וויל': מתחילה הביא דבריו חידושים

בטעמו ולא יצאו מפה קדוש. ע"כ. וכן העיד הגראי'ת קנייבסקי שליט"א בשם החזון איש וצ"ל, הובא בספר מפתח על הרמב"ם מהדורות הר"ש פרנקל (פ"א מהל' שננות ה"ז דף שסו ע"ז). ע"ש.

ו) וכן ראייתי בשוו"ת דברי יעקב שור (ס"ט לט) שכותב, והנה כאשר הופיע נגד עיני אור שמשו של רבינו הר"ן בחידושיו לשבת, בעובי ר' על דבריו מצאתי בו כמה עניינים נפלאים מאד, ואחת מהנה אוכיר דבר מבהיל אשר ראייתי שם בחידושיו לפרק הזרק וכו'. והן דבריים מבהילים, והיאך כחוב וכור. וברור דמעולם לא יצאו הרבהם מפני הר"ן, ומכל איזה תלמיד מבוהל וטועה יצאו הדברים. ומצויה להסביר זה מטאפרו של רבינו הר"ן וצ"ל. ע"כ.

ו) גם בשוו"ת תורת מרדכי (חו"ז ס"י קלט דף קח סע"א) בהערה, אחר שעמד גם כן על דברי חידושי הר"ן, כחוב, וכל דבריו [של חידושי הר"ן לשבת] תמהין בזה. ובזודאי תלמיד טועה כתוב כן. או שיש בזה איזה טעות סופר וצריך להגיה בדבריו. וכו'. ע"ש.

ז) והנהון רבי משה מרדכי שלזונגר בשיעורי משמר הלוי כרויותות (דף קלדר סע"ב) כחוב, כי יש בספר חידושי הר"ן על שבת כמה דברים שמתmesh מרפסן איגרי. ע"ש. ועי' לעיל (אות ו עמוד תקלט) בשם העמור אש. ודור"ק.

אלא מקדמון אחר, ואם כן אין שם סתירה במשמעות הר"ן זיל. ואכן הר"ן עצמו סבר לעיקר כביה"ג, וכמו שטרוח להעמיד דבריו, ומה גם שהלא נודע כי היכא דבריו הר"ן סתראוי נינהו מדבריו בפיירושו להלכות הר"יף לדבריו שחידושיםיו, העיקר בדבריו שבפיירושו על הלכות הר"יף הדוא בתורה. וכמ"ש הגהמ"ח (מצ"ג כלל ג). ואכת"ל].

אוצר החכמה:

על פטבות חידושי הר"ן לשבת
בשו"ת שרנא המайд ח"ב (ס"ט יט) כתוב בזה"ל: אגב שכת"ר הרמה העיראותי מדברי חידושי הר"ן על מסכת שבת, שמעתי מת"ח אחד ששפט טהור הנאון מטהubenין וצ"ל שאין לסמן על חידושי הר"ן על מסכת שבת, כי יש שם דבריהם נפלאים, [והביא העראה את עלי חידושי הר"ן (שבת ה): שהעיר כ"ק הגאון מטהubenין וצ"ל, וסימן], ועל כן אם תמצא עוד דבריהם נפלאים, תרע שאין הכת"י דבר מוסכם. ע"כ. וכן ראייתי בספר "שר התורה" על הגאון מטהubenין בעל הדוכב מישרים וצ"ל (פרק לה עמוד תרסה), שכאשר עמדו להדפיס חידושי הר"ן על שבת, אמר"ל רבינו [גאב"ד טshaubin] שחידושי הר"ן על מסכת שבת נכתבו ככל הנראה ע"י תלמיד טועה. ע"ש.

ובתש"ו מהרש"ם ח"ו (ס"י פא דף פט ע"ב) סוף ד"ה ובדרך פלפל, עמד על דברי חידושי הר"ן לשבת, וכחוב בזה"ל: וכן אין מקום ליישב דברי הר"ן החתומות ומרפסן איגרי, ובזודאי תלמיד טועה כתובו

סימן מדר

בעניין פירוש ריש"ף על הלבות הריש"ף - מערבת נ' בלא ר'

בהקדמת המהרש"א, ובמה שכותב בזה מהרש"א בבא מציעא (יא סע"ב) ו מהרש"א סוכה (ט) בפרש"י, ע"ש. וכן כתוב בשווית מנחת אלעזר ח"א (ס"י כו) ד"ה והנה יש, שמצינו שנוספו הנחות בפרש"י בש"ס בכמה מקומות. וע"ש. ונתבאר במק"א, אלא דגבי ניד אשכחן בכך כהאי גוונא, וכדלקמיה אותן ה).

ומן החיד"א בברכי יוסף (ס"י טז סוף אותן א) כתוב, ומהרחה"א והרב יד אהרון ייחסו הפירוש אשר בהרי"ף לריש"י, וכבר ידוע שהפירוש ההוא אינו מרש"י. ע"כ.

נט הלום ראייתי בס' טהרת המים (ט"ז ט כללי הפטוסקים אותן קמ) שהביא מ"ש הרוב בית יצחק (דף עב ע"ג), שפרש"י שסבירות הרי"ף אינם מרש"י. ושוב ראה (שם אותו רכט) דברי החיד"א בשם הגודולים הנ"ל. והביא עוד מ"ש ריש"י שבhari"f (ב"כ ריש פרק גט פשוט) שהזוכר מר' ראנ"ן ריצב"א וראביה"ה. ע"ש. (וע"ז בס' טהרת המים מע' שאות יג). וע"ע להגאון הנציב בפירשו על השאלות (פתח העמק פתיחה באות ג) שכחוב, שבא לידי פירוש על השאלות המולוקת מפרש"י ריש"י בש"ס, כיון פירוש שעל הרי"ף המכונה פירוש ריש"י שעל הרי"ף. ע"ש.

הנאון המחבר ז"ל (מע' ג' כלל ר), איירוי גבי פירוש ריש"י על הלכות הרי"ף, כי אין לחמות על דבריו אם פליג על הרי"ף, כיוון שהמחבר פירוש ריש"י זה, הוא ליקוט מפירוש ריש"י על הש"ס. וכמו"ש בשווית שמע אברהם, והובא באות חיים שם (ס"ק לה). ע"ש.

והנה הנאון רבינו חיים משה אמריליו בס' הלכה למשה (ט"ז מהל' גוiba היז) כתוב, כי פרש"י שעל הרי"ף, לא נתחבר ע"י ריש"י ז"ל על הלכות הרי"ף, אלא המסדר ליקטו מפרש"י על הש"ס, וסידרו על הרי"ף. ע"ש.

והנה הנאון רבינו מלacci הכהן בס' יד מלacci (כללי ריש"י אותן ה) כתוב, פרש"י שבhari"f אף טרוכו ככלו לוקח מדברי ריש"י שבש"ס, גורע ומוסיף בו, לא היה הוא [ריש"י] בעצמו המחבר, אלא כותב אחר הוא שסידרו, לא ידעת מי הוא וכו'. ע"ש. ועיקר הכרחו ממל"ש בפרש"י שבhari"f לשבת (דט"ז ע"ב) ז"ל, ואני הכותב מצאתי בערוך וכו'. ולפרש"י צרך לומר וכו'. ע"כ. וכן הסכים מרן החיד"א בשם הגודולים ח"א (ט"ז שאות לה דף ז ע"ג). ע"ש. [איברא דאין להזכיר על פי מקום אחר בלבד, שהרי ידוע שנוספו בדברי ריש"י כמה הוגחות מאוחרות, כנודע, וע' בוה

הר"ן, שהיה מעתיק מפירוש רשיי של הר"ף, ומיניה נמי לרביינו קרשקן].

ו^ט ונודלה מזו כתוב הבאeron מהר"א הכהן מסאלוניקי בס' טהרת המים (מע' ב' כללי הפסיקות אותן קב) בשם מרן החיד"א בס' כייר לאדן (דף קפסא ע"א), כי דרכו של הר"ן להעתיק גם מפירוש רשיי של הר"ף. ע"ש. ולפי זה נמצא כי היה אחד מרבותינו הראשונים ז"ל, ובודאי שיש לסבול על גירושו בדברי רשיי, והוא עד נאמן לדין על מה שהיה כתוב לפניו בפירוש רשיי. וע"ע מ"ש באות חיים (מע' ה עמוד קיג ס"ק קל). ע"ש.

^ט איברא הדאליה רבה (ס"ר רה ס"ק כ') כתוב בזה"ל: כמדומה שראיתי באיזה פוסק שכח דלא נודע מי חיבר רשיי באפסי, אם ראוי לסמוך עליו. ע"כ. ולפי האמור יש לדחות דבריו אלו. ועיין לשון הזהב ברוכות (ו). וע' עורך לנר (פוכה ב.) ד"ה והנה ראייתי. ובב' פתח הרביר ח"א (דף יט ע"א ודף נט ע"ג). ובב' כל החיים (כללי הפסיקות מע' ראות יט). ע"ש. ובשות'ת לב חיים ח"ב (ר"ס פז). ושושית נשמת כל חי ח"ב (חו"ט ס"י כא) ד"ה ולענ"ד נראה שהוא דוחק. ע"ש. וכעת עמד קנה.

^ט שׁׁוב ראייתי בס' חזון עובדיה (ר' העניות עוד שע'ו) שכח: ונראה וכו', כמ"ש בפירוש המיווה לרש"י על הר"ף וכו', והמחבר פירוש זה, כפי שבירורו חכמי דורינו, היה הגאון רבי ישראל ברבי יואיל זוסלין, שהיה גדור הדור, ומהר"יל ומהר"ק ומהר"ק בעל תרומות הדשן

טעיד עפ"ז על דברי כנה אהובים ומעטה מ"ש בשוו"ת אריה דברי עילאי (האריך סי' ג דף ג ע"ג) ז"ל: ובפירוש רשיי טבריא"ף מנילה מבואר וכו', ולא כפירוש רשיי בכבא בחרא (ג) דמלפרש להדייא וכו'. ע"ש. ולפי האמור לא קשיא מידי. ובלא"ה כן דרך רשיי לסתור פירושיו כנודע (וצי לקמן סי' מה).

^ט וראיתי להתחבאות שוד (ס"ר כה ס"ק כת דף קיט ע"ג) שכח, מיהו קשה לי להפסיקם לא הביאו דברי רשיי וכו', וכן שהם מפרשיהם דברי רשיי וכו', רעם היה שפירוש זה דוחק קצת, מכל מקום בפירוש רשיי שבסביב הר"ף נראה כן וכו', ע"כ. ולפי המבוואר דבריו צ"ע.

טבادر שיש לסבול על סודת רשיי בהרי"ה ^ט אולם ייל דעת כל פנים יש לסבול על המחבר הנ"ל, שהעתיק מפירוש רשיי אשר לפניו, וממילא יש לŁmod לנירסתו בדברי רשיי. והוא עד נאמן. ואמיןنا לה עם מה שמצאתי בחידושי רבינו קרשקן [אשר מכונים עד הימים "חידושי הריטב"א"] מלבד הrozאה שעל ידי מה"ק ששלינו שם הספר לחידושי רבינו קרשקן בידוע, והרבה שוגים בזה, ואכט"ל]. ניתין (בז) ד"ה מצאו, שהביא מדברי רשיי, ולפנינו ליהא בפירוש רשיי, אבל כן הוא בפירוש רשיי שבhalbכות הר"ף. וכמ"ש הרה"ג המהדר ח"י הריטב"א גיטין (מה"ק, עטוד רלו הערת 287). ע"ש. וע"ע במבוא לחידושי הר"ן מועד קטן (מה"ק, במבוא עמוד 14 הערת 5). ע"ש. ודוי"ק. [רצע' בסמוך גבי

תקמ"ב**באר****סימן מ"ר****החיים**

מוכרדים שמו בסילודין. ראה מורה (שנה יט
חוברת א-ב עפוד קטו והלהא). ע"כ. וקובץ
מוריה (הנוכר) אמר"א. ושוב בא לידי קובץ
(ס"י אה"ז) בשם הגורייף פירלא. ע"ש.
מוריה (שם תשרי חנינ"ג עטוד קו) הנ"ל. ע"ש
ואcum"ל יותר.

אותיות 1234567

אוצר החכונה